

РЕШЕНИЕ

№ 1548

гр. София, 28.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря КРИСТИН ЮЛ. И.ОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110131576 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII ГПК

И. С. Н. е предявил против „Т-----“ ЕАД осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за сумата от 2528,29 лв., представляваща платена (удържана) от ищеца без основание сума от несеквестируеми доходи в хода на принудително изпълнение по изп. дело № 20128560401135 по описа на ЧСИ Б--, преведена на вискателя „Т-----“ ЕАД.

Ищецът твърди, че посоченото изпълнително дело е било образувано за събиране на вземания на топлофикационното дружество срещу него, по което последните изпълнителни действия са извършени на 01.02.2016 г. Твърди, че принудително са му събрани пари от пенсия за инвалидност, която е несеквестируема, поради което посочената сума е получена без основание и подлежи на връщане.

Ответникът оспорва иска, като твърди, че ищецът дължи процесната сума въз основа на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия, възникнало въз основа на публикуваните общи условия, като стойност на потребена енергия, изчислена по системата за дялово разпределение. Поддържа, че давността за вземанията е 5 години и същата е била прекъсната още с подаване на молбата за образуване на изпълнителното дело, спряла е да тече по време на изпълнителното производство, а и впоследствие многократно е била прекъсвана в рамките на изпълнителното производство с предприемане на действия по принудително изпълнение, като

и перемпцията към настоящия момент не е настъпила.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът адв. И. Н. редовно призован се явява лично. Поддържа иска. Твърди, че ЧСИ му е събрал суми, които се несеквестрируеми и са платени на ответника и като такива иска да му бъдат върнати. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, редовно призован не се явява, не се представлява. Поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли иска.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По валидността и допустимостта на производството

Правната квалификация на настоящото дело е дадена съгласно Решение № 2582/18.05.2023 г. по в. гр. д. № 12832/2021 г. на СГС, който квалифицира иска по чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД.

С оглед изложеното в исковата молба, настоящият състав счита, че е сезиран с иск по чл.74 ЗЧСИ. Изложени са съображения, че има образувано изпълнително дело, по които ЧСИ е насочил принудително изпълнение срещу несеквестрируем доход на ищеца, която сума е била платена на ответника „Т--- ----“ ЕАД. Но тъй като претендира сума от „Т-----“ ЕАД, то искът е по чл.55, ал.1, пр.1 ГПК, а не спрямо ЧСИ, тъй като му е нанесъл имуществена вреда.

С оглед приложението на чл.278, ал.3 ГПК съдът е обвързан от горестоящия съд.

Съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото производство, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Заплатена е необходимата държавна такса. Следователно исковата молба е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По основателността на иска

На основание чл. 154, ал. 1 ГПК в тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД е да докаже, че е платил процесната сума на ответника, а в тежест на ответника е да установи наличието на основание за получаване, респ. задържане на получената сума.

Страните не спорят, че сумата е платена от ищеца чрез изпълнителен способ – запор, но в хода на изпълнителното дело. Спори се дали ответникът е получил тази сума и дали ЧСИ е имал право да я събере принудително с

оглед възражението на ищеца, че е несеквестрируема.

По делото е приложено изпълнително дело (ИД) № 1135/2012 г. по описа на ЧСИ Б--. От него е видно, че то е образувано по молба на ответника срещу ищеца като длъжник, въз основа на изпълнителен лист. По делото са извършени действия по запори на движими вещи и по банкови сметки.

По ИД има доказателства за постъпили суми от наложените запори, но няма доказателства за извършено разпределение, от което да се докаже, че ответникът е получил процесната сума. Следователно липсва първата предпоставка – разместване на блага.

Наличието на изпълнително основание и достатъчно да се приеме, че ответникът има право да получи процесната сума.

По ИД липсва производство по 435, ал.2, т.2 ГПК, с което да се обжалвани действията на ЧСИ, тъй като са насочени към несеквестрируемо имущество. Въпреки това решението по чл.435 ГПК не се ползва със силата на пресъдено нещо и при исков процес съдът е длъжен да изследва всички обстоятелства по повод законосъобразността на действия, за да се установи основание за получаване на сума. В този смисъл са **Определение № 50034 от 24.01.2023 г. на ВКС по гр. д. № 1301/2022 г., Решение № 266616 от 19.11.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 2343/2021 г., ешение № 143 от 25.10.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4666/2016 г., III г. о., ГК**

Решението по чл. 437 ГПК не се ползва със сила на пресъдено нещо относно изпълняемото право. Съдебният акт има за предмет съответното изпълнително действие, а дори то да засяга секвестрируемостта на имота, въпросът за секвестрируемостта е въпрос по изпълнението, респективно за правилността на изпълнителното действие и с разрешаването му не се формира сила на пресъдено нещо по материално право... Приетото от съда разрешение се отнася единствено до обжалваното конкретно действие или отказ на съдебния изпълнител и не се зачита като правоустановяващо действие по други спорове - то не обвързва съда, разглеждащ деликтния иск на увредения за присъждане на обезщетение от причинено процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение от частен съдебен изпълнител по чл. 45 ЗЗД, а по чл. 49 ЗЗД от държавен съдебен изпълнител. Съдът сезиран с посочените искове подлага на самостоятелна преценка законосъобразността на действията или бездействията на изпълнителния орган, като не е обвързан от съдържанието на съдебното решение по чл. 436 ГПК. Решението на окръжния съд не е в състояние да формира сила на пресъдено нещо по законосъобразността на процесуалната дейност на изпълнителния орган, която да бъде съобразена в спорове, в които се третира същия процесуален въпрос. В този смисъл е **ТР № 7/31.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 7/2014 г., ОСГТК и Решение № 1223 от 23.11.2021 г. на САС по в. гр. д. № 1112/2021 г.**

Освен това, както е прието в **ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 на ОСГТК на ВКС**, пропускането на срока за жалба по чл.435 ГПК осуетява

само отменяването на наложения заповор като изпълнително действие (отделното му обжалване е недопустимо и съответно отменяването му – невъзможно), но не и да се позове на несеквестируемост в друго производство – исково или при обжалване на разпределението по чл.463 ГПК.

Ето защо въпросът за законосъобразността на изпълнителните действия и по-точно за секвестируемост ще се разгледа от настоящия състав.

По делото се установи, че са били налице заповори по банкови сметки на ищеца. Не са ангажирани доказателства за чл.446-446а ГПК, поради което не може да се приеме, че сумите, които ЧСИ е удържал от банките са несеквестируеми. Напротив от постановленията на ЧСИ се установи, че не е наложен заповор за суми, които са несеквестируеми. В заповорното съобщение ЧСИ изрично е указал кои суми да му се превеждат. Липсват данни за наличностите по банковата сметка на ищеца и с какъв произход са натрупаните по нея средства, за да се прецени дали същите са изцяло или частично несеквестируеми.

От писмото на ЧСИ до банката се установи, че сумите са заповорирани частично. Същото се установи и от писмото на банката до ЧСИ. Не е посочено основание, поради което не могат да бъдат преведени посочените суми. Липсват каквито и да е било доказателства за произхода на тези средства, както и за техния размер.

Освен това липсва протокол от разпределение, за да се установи, че процесната сума е преведена на ответника, т.е. да има разместване на блага.

С оглед изложеното съдът приема иска за неоснователен. Ответникът доказва основанието си, а ищецът не успя да докаже възражението за несеквестируемост. Независимо, че е иск по чл.55 ЗЗД, ищецът следва да установи незаконосъобразното действие на ЧСИ, доколкото това е положителен факт.

Ето защо следва да се отхвърли изцяло предявения от И. С. Н., ЕГН *****, гр. С----- срещу „Т-----“ ЕАД осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 2528,29 лв., представляваща платена (удържана) от ищеца без основание сума от несеквестируеми доходи в хода на принудително изпълнение по изп. дело № 20128560401135 по описа на ЧСИ Б--, преведена на вискателя „Т-----“ ЕАД, като неоснователен и недоказан.

По разноските

С оглед изхода на делото, на ответникът има право на разноски, на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК. Същият претендира само юрисконсулско възнаграждение.

Възнаграждението се определя на основание чл.25, ал.1 Наредба за заплащане на правна помощ, на основание чл.78, ал.8 ГПК С оглед фактическата и правна сложност на делото, както и обичаят в практиката, на ответника следва да се признаят 300.00 лева разноски за инстанция.

Делото е било висящо по гр.д.№ 26615/2020 г. на СРС, което е обезсилено с решение по в.гр.д. № 12832/2021 г. на СГС и настоящото производство. Налице са три пъти отделни производства, поради което ответникът има право на разноски в размер на 900.00 лева – по 300 лева за всяко дело.

Ето защо И. С. Н., ЕГН *****, гр. С----- следва да бъде осъден да заплати на „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---, със седалище и адрес на управление: гр. С----- сумите: 300.00 лева (триста лева), представляващи разноски по гр. д. № 26615/2020 г. по описа на СРС; 300 лева (триста лева) представляващи разноски по в. гр. д. № 12832/2021 г. по описа на СГС; 300 лева (триста лева), представляващи разноски в настоящото производство; на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от И. С. Н., ЕГН *****, гр. С----- срещу „Т-----“ ЕАД осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 2528,29 лв., представляваща платена (удържана) от ищеца без основание сума от несеквестируеми доходи в хода на принудително изпълнение по изп. дело № 20128560401135 по описа на ЧСИ Б--, преведена на вискателя „Т-----“ ЕАД, **като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА И. С. Н., ЕГН *****, гр. С----- да заплати на „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---, със седалище и адрес на управление: гр. С----- сумите: 300.00 лева (триста лева), представляващи разноски по гр. д. № 26615/2020 г. по описа на СРС; 300 лева (триста лева) представляващи разноски по в. гр. д. № 12832/2021 г. по описа на СГС; 300 лева (триста лева), представляващи разноски в настоящото производство; **на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, на основание чл.258 ГПК.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия - докладчик при постъпване на книжа и след изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____